Р Е Ш Е Н И Е
№ 43675

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова
ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Жана Петрова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10635** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по две касационни жалби: от „Феникс Петрол 91“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Н. Г. Е. чрез адв. адв.И. М. и от Заместник директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ - С. чрез юрисконсулт Й. Й. срещу Решение № 985/20.03.2026 г. по НАХД № 3620/2025 г., по описа на СРС, НО, 101 състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 772505- F753566/31.05.2024 г., издадено от Заместник директор на ТД на НАП - С., с което наложените на дружеството на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо пет броя имуществени санкции, три от които в размер от по 2000 лева и две в размер от по 1000 лева, за извършени пет нарушения на чл. 59а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал.10 от ЗДДС, са намалени на по 500 лева.

Касаторът „Феникс Петрол 91“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Н. Г. Е. чрез адв. адв.И. М. развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Сочи, че дружеството не е извършило вменените му нарушения, а ако такива са извършени, същите представляват маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и да отмени наказателното постановление. Наред с касационната жалба от страна „Феникс Петрол 91“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Н. Г. Е. чрез адв. адв.И. М. е депозирана и касационна частна жалба срещу

определение № 2851/24.06.2026г. по НАХД № 3620/2025 г., по описа на СРС, НО, 101 състав, с което е оставена без уважение молбата на адв. И. М. от АК В. в качеството му на пълномощник на „Феникс Петрол 91“ ЕООД за изменение на Решение № 985 от 20.03.2026 г., постановено по НАХД № 3620/2025 г., по описа на СРС, НО, 101 състав, в частта за разноските. Претендира се заплащане на разноските за адвокатско възнаграждение с оглед изхода на спора – НП е отменено на 68 %.

Касаторът Заместник директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ - С. чрез юрисконсулт Й. Й. развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон – чл.3, ал. 2 от ЗАНН, като счита, че към датата на издаване на НП - 31.05.2024 г. е действала разпоредбата на чл.185, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДДС /Изм. ДВ, бр. 106 от 2023г., в сила от 01.04.2024г./, предвиждаща имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 1000 лева до 4000 лева. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и да потвърди наказателното постановление. Алтернативно моли наложените пет имуществени санкции да бъдат намалени на 1000 лева 8511.29 евро.

В съдебно заседание „Феникс Петрол 91“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Н. Г. Е. – касатор и ответник, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

В съдебно заседание Заместник директор на Териториална дирекция на ТД на НАП – С. – касатор и ответник, чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на двете касационни жалби.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F753566/29.01.2024 г., съставен от Г. Д. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП – В. Т., при извършена проверка на „Феникс Петрол 91“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], и след съпоставка на подадените електронни документи за доставки (ЕДД) и отчетените продажби чрез одобрена и въведена в експлоатация електронна система с фискална памет (ЕСФП), за които е постъпила информация в НАП и отразяването на издадените фактури в „Дневниците за продажби“ към справки-декларации по ЗДДС, подадени от „Феникс Петрол 91“ ЕООД, във връзка с доставено и продадено дизелово гориво, е констатирано, че дружеството, в качеството си на лице, което извършва продажби на течни горива по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н - 18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, е допуснало нарушение на разпоредбите на чл.59а от Наредбата, като не е подало в НАП данни чрез ЕДД (електронен документ за доставка) - Приложение № 22 по електронен път с квалифициран електронен подпис за доставката и движението на доставени количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еААД), единен административен документ (ЕАД) и на чл.

118, ал. 10 от ЗДДС, съгласно който „данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяната в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис“ за извършени доставки на дизелово гориво с получател „Автомагистрали София“ ЕООД с фактури за продажби, със съставени към всяка съпътстваща търговска документация /специфични съпроводителни документи/: акцизен данъчен документ и вътрешен документ за удостоверяване на точния адрес на мястото на доставка към него, декларация за съответствие на качеството на течните горива и товарителница за транспорт и други.
И. проверката инспектор по приходите е приел, че нарушенията са извършени в [населено място] на следните дати : 04.08.2023 г., 14.08.2023 г., 17.08.2023 г. и на 26.08.2023 г. и са установени на 07.12.2023 г. в хода на проверката, при преглед и анализ на представените от дружеството, изискани по надлежния ред, справки, счетоводни и търговски документи, необходими за извършването на контролното производство, като нарушенията не водят до неотразяване на приходи. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл.59, ал.4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 на МФ във връзка с чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.
В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН не са подадени писмени възражения.
Въз основа на съставения акт наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление № 772505-F753566/31.05.2024 г., на Заместник директор на ТД на НАП - С., с което на жалбоподателя, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ са наложени общо пет броя имуществени санкции, три от които в размер от по 2000 лева и две имуществени санкции в размер от по 1000 лева, за извършени от дружеството пет нарушения на чл. 59а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал.10 от ЗДДС.
За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Съдът е констатирал, че в АУАН нарушението е квалифицирано по чл.59, ал.4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 на МФ във връзка с чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, като посочената разпоредба на чл.59, ал.4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 на МФ не съответства на описаните в акта административни нарушения. Направен е извод, че тази нередовност е отстранена по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, тъй като наказващият орган е посочил прецизна правна квалификация на нарушенията, а именно по чл. 59а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал.10 от ЗДДС. В акта е посочена разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, която задължава данъчно задължените лица - доставчик/получател по доставка на течни горива, да подават в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, от което следва, че не е засегнато правото на жалбоподателя да разбере в какво конкретно се изразяват вменените му административни нарушения.
Първостепенният съд е приел е също така за безспорно установено, че касаторът „Феникс Петрол 91“ ЕООД е осъществил състава на визираните пет административни нарушения и същите не съставляват маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Констатирано е, че правилно административно-наказващият орган е приложил санкционната разпоредба на чл.185, ал.1 от ЗДДС, приемайки че нарушенията не водят до неотразяване на приходи, но наложените пет отделни имуществени санкции, три от които в размер от по 2000 лева и две имуществени санкции в размер от по 1000 лева, не са съобразени с действащата към датата на извършване на всяко от нарушенията законова разпоредба, както и на по-благоприятната за нарушителя /чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗАНН/ предвид факта, че нарушенията са извършени преди измененията на чл. 185, ал. 1 от

ЗДДС /ДВ, бр. 106 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г./. Отчетено е, че при определяне размера на санкцията за всяко едно от нарушенията наказващият орган не е изложил конкретни мотиви, а от друга страна съдът е направил извод, че санкция в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение, поради което наложените за процесните нарушения санкции са намалени до законоустановения минимум, съобразно действащата към този момент редакция на чл.185, ал.1 от ЗДДС /Изм. –ДВ, бр.23 от 2013г., в сила от 08.03.2023г., а именно в размер на 500 лв.
Решението е постановено при спазване на материалния закон.
Фактите по случая са правилно установени от първоинстанционния съд, с оглед събраните по делото доказателства, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е приел, че процесните нарушения са безспорно доказани от обективна страна. Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Районният съд е провел съдебното дирене, въз основа на което е достигнал до правилен и несъмнен извод, че касационният жалбоподател е осъществил състава на вменените му административни нарушения. Съдът е изложил подробни мотиви за безспорната доказаност и правилна квалификация на нарушението, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения.
Отговорността на касационния жалбоподател съгласно издаденото НП е ангажирана за нарушение на чл. 59а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал.10 от ЗДДС.
Съгласно разпоредбата на чл.118, ал.10 от ЗДДС данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях.
Съгласно чл. 59а, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ лицата по чл. 118, ал. 9 и 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (ЕДД) - приложение № 22, или електронен документ за получаване (ЕДП) - приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки ЕДД, ЕДП, както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, съдържат задължително уникален контролен номер (УКН) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД. Въвеждането на УКН на еАДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им, а в случаите на освободени доставки от лицензиран складодържател, регистриран по Закона за акцизите и данъчните складове, на втечнен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление, продадени на физически лица, които не са еднолични търговци, въвеждането на УКН се извършва в деня на издаване на обобщения акцизен данъчен документ.
Съгласно ал. 2 на чл. 59а от Наредбата лице по ал. 1 - доставчик по доставка на течни горива, подава ЕДД съгласно приложение № 22 при продажба на гориво.
Няма спор, че „Феникс Петрол 91“ ЕООД има качеството на „доставчик“ на течни горива, поради което е следвало да отчете на посочените в АУАН и НП дати, които са дати на възникване на съответното данъчното събитие за всяка една доставка, а именно на: 04.08.2023 г., 14.08.2023 г., 17.08.2023 г. и на 26.08.2023 г., същите по начина предвиден в чл. 59а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Наредба

№ Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал.10 от ЗДДС. Ето защо, настоящият касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за доказаност на нарушението.
Деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, тъй като деянието не е с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид, тоест неговата обществена опасност се явява типична, обичайна за това нарушение.
Правилно е приложена и санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС /Изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 08.03.2013 г./ – на юридическо лице, което наруши чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева. Неоснователни са твърденията на касационния жалбоподател Заместник директор на ТД на НАП - С., че оспореното решение е неправилно е приложен – чл.3, ал. 2 от ЗАНН, като счита, че към датата на издаване на НП - 31.05.2024 г. е действала разпоредбата на чл.185, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДДС /Изм. ДВ, бр. 106 от 2023г., в сила от 01.04.2024г./, предвиждаща имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 1000 лева до 4000 лева.
Съгласно чл. 3, ал.1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. В случая административните нарушения са извършени на 04.08.2023 г., 14.08.2023 г., 17.08.2023 г. и на 26.08.2023 г., преди изменението в ДВ, бр. 106 от 2023г., в сила от 01.04.2024г. Отделно нормата на чл. 3, ал.2 от ЗАНН предвижда, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Следователно приложимата санкционна разпоредба на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е тази преди изменението /Изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 08.03.2013 г./ на две основания : защото административните нарушения са извършени при действието на тази разпоредба /чл. 3, ал.1 от ЗАНН/ и защото тя се явява по-благоприятна за нарушителя с оглед на последвало изменение ДВ, бр. 106 от 2023г., в сила от 01.04.2024г. до влизане в сила на наказателното постановление /чл. 3, ал.2 от ЗАНН/. Настоящата инстанция намира, че определеният минимален размер на всяка от петте имуществени санкции от 500 лева е обоснован и справедлив и ще допринесе за постигане целите, заложени в чл. 12 от ЗАНН.
По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.
С оглед изхода на делото и доколкото и двете касационни жалби са неоснователни, съдът намира, че съдебните разноски следва да останат за страните, така както са ги направили и не следва да се присъждат.
Съдът намира за неоснователна частната жалба срещу определение № 2851/24.06.2026г., с което СРС е оставил без уважение молбата на „Феникс Петрол 91“ ЕООД чрез адв. И. М. за изменение на Решение № 985/20.03.2026 г. в частта за разноските. Изходът на спора не е в посока на отпадане на административно-наказателната отговорност на дружеството, напротив, доказани са пет административни нарушения, а касае само намаляване размера на наложените имуществени санкции. В случая не следва да се прилагат правилата на ГПК, а тези на НПК, поради което на дружеството - нарушител не следва да бъдат присъждани разноски.
Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 985/20.03.2026 г. по НАХД № 3620/2025 г. по описа на СРС, НО,

101 състав, с което е изменено наказателно постановление № 772505- F753566/31.05.2024 г., издадено от Заместник директор на ТД на НАП - С..
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.